

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.
Zitting van Maandag den 20. Maart.

Opening ten elf ure.

Zijne Excellentie de Minister van Justitie is tegenwoordig, om de ontwerpen van wet te verdedigen, waarvan de discussie aan de orde van den dag is.

De notulen der vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

Worden ontvangen drie boodschappen van de Eerste Kamer, dat zij zich heeft vereenigd met de ontwerpen van wet, betrekkelijk het ver-
fonds, de nadere grensscheiding tusschen de provincien Limburg en Luik, en de afschaffing der regten op den Levantschen handel. Aangenomen voor notificatie.

Aan de kamer wordt hulde gedaan van onderscheidene boekwerken, die in de bibliotheek worden geplaatst.

Een verzoekschrift van den heer Stappers, over verschillende ontwerpen, wordt aan de commissie verzonden, met verzoek, om morgen rapport te doen.

De discussie over het III. boek des Wetboeks van Koophandel, handelende van faillissementen, rehabilitatie en surcheance van betaling, wordt geopend.

De heer van Crombrugge, lid van de commissie tot redactie der Wetboeken, ontwikkelt de gronden van den I. titel van faillissementen, en doet de verbeteringen opmerken, in de bestaande wetten gemaakt, waarvan men echter genoegzaam den geest behouden heeft. Hij zal voor de wet stemmen.

De heer Donker klaagt over de te menigvuldige formaliteiten, welke de wet in geval van faillissement vordert; hij zou meer vereenvoudiging wenschen. Uit dien hoofde kan hij dezen titel niet aannemen.

De heer Hooft heeft bedenkingen tegen onderscheidene bepalingen, vooral van art. 7, houdende, dat de gefailleerde van regtswege van de beschikking en het beheer over zijne goederen is verstoken, te rekenen van den dag der uitspraak van het vonnis, waarbij het faillissement geopend verklaard wordt. Die bepaling schijnt hem te hard toe. Wijders klaagt hij ook over de te menigvuldige formaliteiten, die tevens zelfs niet eens voordeelig voor de schuldeischers zijn.

De heer G. G. Clifford maakt vele bedenkingen; hij deelt het gevoelen van den heer Hooft omtrent art. 7, en terwijl dit artikel en andere te hard zijn, is er welke te zacht zijn. Over 't algemeen kan hij den geest, waarin het ontwerp opgesteld is, niet goedkeuren: hij zou ook meer eenvoudigheid en overeenstemming met onze oude gebruiken wenschen. Hij verklaart het oude stelsel op dit stuk, en zou hetzelfde voor een groot gedeelte boven het voorgedragene verkozen hebben. Zijne verdere aanmerkingen zijn gericht tegen art. 41, 20, 27, 61, 76 en 87. Hij zal tegen stemmen.

De heer Fokkema laat zich uit in den geest van den heer Donker, en keurt art. 5, 24 en 34 af. Hij eindigt met te zeggen, dat deze titel, evenmin als de 3., zijne goedkeuring kan wegdragen.

De heer de Meulenaere vindt, dat art. 4 en 6, nieuwe redactie, niet wel zijn overeen te brengen, en, hoezeer de zwaarigheden erkennende, welke het stelsel van het thans nog in werking zijnde wetboek medebrengt, ten opzichte van het bepalen van den dag der opening van het faillissement, in bijzondere gevallen, zoude hij dit echter verkiezen boven dat, hetwelk in art. 4 en 6 is gevolgd, waarbij de regter in het bepalen van dien dag wordt beperkt; terwijl hem volgens het tegenwoordig stelsel dienaangaande alle vrijheid wordt gelaten. Alleen om deze reden zal hij tegen de wet stemmen.

De heer van Reenen verklaart zich mede tegen de aanaeming van den onderhavigen titel; maar door de zwakke stem van den redenaar, hebben wij zijne redenen niet kunnen verstaan.

De heer Dotrenghe verdedigt eenigermate de bij het ontwerp bepaalde formaliteiten, aanmerkende, dat men in den tegenwoordigen staat van zaken niet zop eenvoudig als weleer kan te werk gaan. Maar hij deelt het gevoelen van den heer de Meulenaere, omtrent art. 6, en voornamelijk om dat artikel zal hij tegen de wet stemmen. Deze nieuwigheid, zegt hij, kan vele moeilijkheden baren.

De heer Nicolai verdedigt het ontwerp en betoogt nader hetgeen de heer van Crombrugge reeds gezegd heeft, ten voordeele van art. 7. Opzigts de formaliteiten merkt hij aan, dat dezelve in het ontwerp veel minder zijn dan in de tegenwoordige wetten. Hij verdedigt het stelsel des ontwerps, volgens welk de verrichtingen van den gefailleerden nauwkeurig moeten worden onderzocht, alvorens te bepalen of hij ter goeder of ter kwader trouw heeft gehandeld, of hij misdadig of onschuldig is; zijn lot moet onbeslist blijven tot dat zijn gedrag is nagegaan: dat is een redelijk stelsel, zegt hij, te verkiezen boven het tegenwoordige stelsel, en daarom moet de gefailleerde het beheer zijner goederen niet behouden. Wijders doet de redenaar de groote zwaarigheden der tegenwoordige wetten opmerken, ten aanzien van het bepalen van den dag der opening van het faillissement.

De heer Donker volhardt bij zijn gevoelen.

De heer Dotrenghe zet hetgeen hij gezegd heeft nader uit.

De heer Barthelémy antwoordt den heer Dotrenghe, en verklaart den zin van art. 5 en 6.

De heer Dotrenghe antwoordt eenige woorden.

De heer van Crombrugge verdedigt het ontwerp nog nader, en acht hetzelfde verre verkieslijk boven het Fransche Wetboek.

Zijne Exc. de Minister van Justitie voert het woord niet.

De discussie wordt gesloten. Bij hoofdelijke stemming, wordt het ontwerp aangenomen met 51 tegen 37 stemmen, te weten van de heeren de Stassart, Hooft, Reiphins, de Meulenaere, Corver Hooft, van der Goes, Goelens, van Velsen, Fokkema, Donker, Bijleveld, van Tuyl, van de Spiegel, van Brakel, Coppieters, de Langhe, van Rundwijck, G. G. Clifford, du Chatel, Dedel, van Reenen, Repe-

laer, Crommelin, Heemstra, Kerens de Wolfrath, van Nagell, van Sassen van Ysselt, Warin, G. Clifford, Cogels, Collot d'Escury van Heijenoord, Dotrenghe, du Roisin, Verheijen van Bosmeer, van Asch van Wyck, van Meeuwen en van Alphen.

Men gaat over tot de discussie van den 2. titel, van de rehabilitatie. De heer Nicolai geeft er de gronden van op. Niemand vraagt meer het woord. De titel wordt aangenomen met algemeene stemmen, mits die van den heer G. G. Clifford.

De derde titel, van de surcheance van betaling, wordt voorgenomen. De heer Nicolai doet de gronden en den geest er van kennen.

De heer Beelaerts geeft een geschiedkundig overzicht van de oude jurisprudentie op dit stuk in de Nederlanden, en geeft de edicten en ordonnantien daaromtrent op. Het ontwerp rust op dezelfde beginselen als die weleer golden. Aan het ongeluk zoo veel als aan verkregene regten, wordt bescherming verleend, en men heeft gezorgd voor bepalingen ter wering van misbruiken. Wijders wordt aan het opperste gerechtshof, aan den Hoogen Raad, de magt van surcheance verleend.

De heer Donker kan dien titel niet aannemen, wijl titel I van de faillissementen is aangenomen, die hem niet aannemelijk voorkomt.

De heer Hooft kan er zijne stem niet aan geven, uit hoofde van art. 2, dat van algemeene en onvoorziene rampen spreekt. Hij kritiseert die woorden.

De heer Dotrenghe vermeldt, hetgeen bij ons en in Frankrijk in het stuk van surcheance van betaling plaats heeft gehad. Hij geeft de groote misbruiken op, die onder het tegenwoordige stelsel hebben plaats gehad, waarvan hij voorbeelden van kooplieden te Brussel en te Antwerpen opgeeft; en hij oordeelt, dat het gebrek der surcheance in de zaak zelve ligt. Hij kan het beginsel niet aannemen en zal tegen de wet stemmen.

Zijne Exc. de Minister van Justitie verdedigt de wet en bestrijdt de tegen dezelve gemaakte aanmerkingen.

De heer Dotrenghe antwoordt met weinige woorden.

De titel wordt in omvraag gebracht en aangenomen met 63 tegen 24 stemmen, te weten van de heeren Hooft, van der Goes, Serruys, Faber, Fokkema, Donker, de Secus, G. G. Clifford, Dedel, Repe-laer, van Heemstra, van den Hove, du Chatel, van Nagell, van Sassen, Warin, Clifford, Jarges, Huijssen van Kattendijke, Collot d'Escury, Dotrenghe, van Asch van Wyck en van Alphen.

Avond-Zitting.

In deze zitting is beraadslaagd geworden over den titel van het Wetboek van Koophandel, handelende van *assurantieën*.

De heer Sijpkens ontwikkelt er de gronden van.

De heeren Hooft, Serruys, Donker Curtius, Fokkema, de Secus, Angillis en Reiphins spreken redevoeringen uit, waarin zij de wet bestrijden, aanmerkende, dat zij niet veel van die, welke reeds was verworpen, verschilde, en dat in dezelve nog vele artikelen, waartegen aanmerkingen gemaakt waren, onveranderd waren gebleven. Zij werd verdedigd door de heeren van Crombrugge, Barthelémy en Zijne Exc. den Minister van Justitie.

In omvraag gebracht zijnde verklaaren zich 42 leden voor de aanneming, en 42 tegen dezelve. Vier leden waren afwezig bij de stemming.

Daar de stemmen staken, zegt de voorzitter, dat hij geen kans ziet, om tot een resultaat te komen; dat hij dus wel zou willen voorstellen, om de zitting tot den volgenden dag te adjourneren, om dan door andere leden of door nieuwe argumenten eene beslissing te erlangen, aanmerkende, dat men daartoe in de eerste kamer een soort van preceden had; voorts verlangde hij de meening der leden hieromtrent te kennen.

De heeren de Stassart en de Secus verklaren zich tegen de bijeenkomst op morgen, zeggende, dat, als de stemmen staken, het voorstel is verworpen.

De heer Bijleveld merkt aan, dat men zegt, dat er een mislag in de optelling der stemmen zoude plaats hebben. Na eenige discussie gesien over om dit te verifiëren, en levert deze verificatie dezelfde uitkomst uit, namelijk, dat zich 42 stemmen voor en 42 stemmen tegen de wet hebben verklaard.

Na ontstaat eene lange discussie over de vraag, of de wet is verworpen, daar er geene meerderheid van stemmen voor dezelve is, dan wel, of er geene resolutie is gevallen, en wat er bij het staken der stemmen behoort te worden gedaan. Eindelijk zegt de heer Donker Curtius, dat het staken der stemmen geene verwerping is, maar dat daaraan alleen volgt, dat de kamer nog tot geen besluit is gekomen, en dus stemt hij voor, om zich morgen weder te vereenigen om tot een resultaat te komen. Vele leden dringen er op aan, dat alsdan niet slechts gestemd, maar de discussie op nieuw geopend zal worden. Dit bijval vindt niet plaats. Het voorstel van de heer Donker op deze wijze in omvraag gebracht, en, bij de hoofdelijke stemming, beslist de kamer met eene meerderheid van 50 stemmen tegen 34, dat de kamer zich morgen zal vereenigen, om op deze zaak terug te komen, met discussie. Behalve de reeds genoemde leden, hebben aan de discussie deel genomen de heeren Dotrenghe, van Crombrugge, Reiphins, de Meulenaere, Trentesaux, van Sassen van Ysselt, Dumont, Hooft, de Moor, Nicolai en de Hon.

De zitting wordt opgeheven en geadjournéerd tot morgen te 10 ure.

's GRAVENHAGE, den 21. Maart.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is de titel van het Wetboek van Koophandel over de *assurantieën*, met 44 tegen 43 stemmen aangenomen.

WEENEN, den 15. Maart.

Er zijn nader de twee volgende berigten over den toestand des Keizers uitgegeven:

Den 13. Maart, 's avonds 7½ uur. In den nacht van den 12 op den 13. sloop Z. M. meer en rustiger, dan in de voorgaande nachten der ziekte, en eene algemeene en sterke zwet in den voormiddag van den 13. bewerkte eene zoo aanmerkelijke verligting in alle toevallen, dat eene spoedige gunstige crisis van de ziekte mag gehooft worden.

Den 14., 's avonds ten 8 ure. De ziekte van Z. M. heeft sedert het begin getoond uit eene sterke longontsteking, doch zonder complicatie, voort te vloeijen.

In den avond van den 13., zijnde het begia van den 5. dag, is Z. M. op nieuw uitgegaten. In den loop van den nacht, heeft de Keizer, zelve de sacramenten begeerd, niet alleen voor zijne eigene gerustheid, maar wijl hoogstdezelve niet heeft willen nalaten, zijnen volken een bijk te geven van zijnen diepen eerbied voor zijne godsdienst-pligten en van zijnen ijver om die te vervullen. Na deze pligtige verrigting, welke 's morgens ten 3 ure, in tegenwoordigheid van alle leden van het keizerlijke Hof plaats had, heeft de Keizer eene sterke uitwaseming gehad, waarmede eene aanmerkelijke verligting is voortgevloeid, en welke Zr. Ms. geneesheeren als eene gunstige krisis beschouwen, voor den 5. dag der ziekte, vanwaar zij den natuurlijken loop volgde, voorzien. — De geneesheeren hebben in den avond van den 14. eenparig verklaard, dat die dag naar hunnen besten wensch was afgelopen.

LONDEN, den 15. Maart.

De minister *Peel* heeft dezer dagen in het Lagerhuis verlot gevraagd, om eene bill te mogen voordragen, ten einde in eene enkele wet alle verordeningen betrekkelijk diefstal te doen vervatten. De minister wilde zich voor het tegenwoordige slechts met dit onderwerp bezig houden, omdat die andere misdrijven minder talrijk zijn en het dus noodig is, om in de eerste plaats te bevestigen die verordeningen, welke op de groote menigte invloed hebben. Het blijkt inderdaad, naar het tafereel, door den heer *Peel* opgehangen, dat onder de 14,437 misdrijven, van onderscheiden aard, in 1825 begaan, zich 12,530 diefstallen bevonden, alzoo meer dan zes-zevenden van het geheel; en in de laatste zeven jaren, telt men 43,000 veroordeelden om diefstal, 241 om falsiteiten, 111 om doodslag, 43 om meeneed. Het ontzettend verschil, hetwelk er in de soort van misdrijven bestaat, vordert alzoo, dat men zich bezig houde met dezulken, welke het meest gepleegd worden.

De verordeningen op diefstal zijn thans 92 in getal, op verschillende tijdstippen vastgesteld, omdat het parlement zich dikwerf door bijzondere omstandigheden liet wegslepen, in plaats van algemeene grondregels te volgen. De minister heeft voorgesteld, dezelve in eene algemeene wet te vereenigen, waarbij eene bepaling zoude worden gevoegd, welke aan de misdaad van meeneed schuldig verklaart allen die gestolen voorwerpen, van welken aard ook, verbergen. Hij erkende, dat de misdrijven veel talrijker waren in Engeland dan op het vaste land, en hij heeft gemeend de oorzaak daarvan te moeten zoeken in de toeneming der bevolking van Engeland en de wijze van politie, aan welke de constitutie niet toelaat de misdaden te voorkomen, zoo als op het vaste land; maar in de zeven laatste jaren zijn de misdrijven in Engeland bijna verdubbeld, aangezien men sedert 1808 tot 1815 slechts 47,522 gevangenen telde, om onderscheidene misdrijven in het eigenlijk Engeland veroordeeld, en in de zeven daaraan volgende jaren klom dit getal tot 93,282.

Gedurende het eerste tijdvak waren er 4126 doodvonnissen, en in het tweede 8244. Deze vermeerdering van misdrijven in Engeland en in het prinsdom van Wallis, heeft eene evenredige vermindering ondergaan in Londen en Westminster; zoodat, niettegenstaande het toenemen der bevolking over de laatste zeven jaren, het getal der misdrijven nagenoeg hetzelfde blijft met dat van de zeven vorige jaren. De gevangenen over het laatste tijdvak bedroegen 1018, en over het eerste 1120, hetwelk slechts eene vermeerdering oplevert van 102, niettegenstaande het aanmerkelijk toenemen der bevolking.

Wat de doodstraffen aangaat, deze zijn zeer verminderd; van 1786 tot 1793, bedroegen dezelve 272, en van 1818 tot 1825, 165, dus meer dan 100 minder. Londen en het graafschap Middlesex hebben dezelfde vermindering onderhouden, aangezien men er in 1786 en 1787 138 doodstraffen telde, terwijl dezelve over de drie laatste jaren slechts 39 bedroegen. De minister is in deze bijzonderheden getreden, ten einde het Huis over te halen, om zijn voorstel gunstig op te nemen, dewijl het door hem geschetste tafereel het Huis moest overtuigen, dat het stelsel van justitie niet zoo volmaakt is, of hetzelfde is voor verbetering vatbaar. Vervolgens heeft hij opgenoemd zoodanige bepalingen, welke hij zich voorstelde in te voeren. Hij herinnerde het Huis, dat de justiekosten dikwerf verhinderden de misdrijven te achtervolgen, omdat dezelve ten laste der klagers komen; dat in verscheiden omstandigheden er eene minnelijke schikking moet plaats vinden tusschen den schuldigen en den klager, omdat het gouvernement, niet ambtshalve vervolgende, de klager niet vrees voor de kosten, die in Engeland van belang zijn, wordt wederhouden; gevolgelyk stelt hij zich voor, door het Huis het stelsel van Schotland te doen aannemen, waar het vervolgen niet van den wil van de beleedigde partij afhangt, maar wel van de plaatselijke overheid. Op deze wijze zouden de armen de tegen hen begane misdrijven ook kunnen vervolgen.

De bevoering van den heer *Peel* werd verscheiden malen afgebroken door toespelingen van het Huis, hetwelk het vereischte verlot heeft gevraagd om de bill voor te dragen.

PARYS, den 18. Maart.

Volgens eene telegrafische tijding van gisteren avond, is de Koning van Portugal overleden. Den 4. kreeg Z. M. een aantal van beroerte; den 5. en den 6. werd hij zoodanig erger, dat men voor zijn leven begon te vreezen. Sedert de krisis van den 6, had Z. M. er tot den 9. 's avonds geen meer ondervonden; maar toen openbaarde zij zich weder op eene hevige wijze, en den 10. 's avonds om zes uur, overleed de Koning. Den 6. had Z. M. een dekret uitgevaardigd, waarbij zijne dochter, der infante *Isabella Maria*, aan het hoofd van een regentschap werd benoemd, zonder den troonsopvolger te bestemmen. De oudste zoon des Koning, de Keizer van Brazilië, en zijn tweede zoon, de bekende infant *don Miguel*, bevindt zich thans te Weenen. Bij het verstrek van den kroon met de tijding van 's Konings dood, had de infante *Isabella Maria* het regentschap aanvaard. Het was te Lissabon alles rustig. De overledene Koning was geboren den 13. Mei 1767 en dus ongeveer 59 jaar oud. De regerende infante is geboren den 4. Julij 1801. De Koningin-weduwe is eene zuster van den tegenwoordigen Koning van Spanjé en heeft voor twee jaren met haren zoon, don *Miguel*, zamengespannen, om eene apostolische omwenteling in Portugal te bevorderen, welke echter is mislukt.

Er is gisteren groote processie, ter gelegenheid van het kerkelijk jubelfest, geweest, welke de Koning en de geheele koninklijke familie bijgewoond hebben. Men heeft opgemerkt, dat wel een groot aantal grootwaardigheid-bekleeders, en staats-ambtenaren, maar geen der leden van de geslachten, de processie gevolgd zijn.

ZWITSERLAND, den 12. Maart.

De heeren *Pfiffer* en *Corragioni*, door eene rooversbende van noord van den heer *Keller* beschuldigd, zijn thans op vrije voeten gesteld. Men meldt uit Rome, dat er eene bull aan de Roomsche getestigdheid, ten einde uit al haar vermogen staatkundige secten te trachten te ontdekken en te weren, verwacht wordt. Men zegt, dat de gebeurtenissen in Rusland daartoe aanleiding gegeven hebben.

ARNHEM, den 23. Maart.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:
Den 22. Maart 1 El 3 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D
Den 23. dito. 1 El 3 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D

SCHOUWBURG TE ARNHEM.

Onder Directie van Mevrouw A. C. OTTINGH.

Op Donderdag den 23. Maart 1826.

DE EKSTER EN DE DIENSTMAAGD, OF DE
ONSCHULDIGE DIEFSTAL.

Uit het Fransch van *d'Aubigny*, door *C. Vredenberg*.

Na hetzelve:

HET VROUWTJE VAN DE SPREE.

Kluchtig Blijspel, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*.

Op Zaterdag den 25. Maart 1826.

DE WITTE PELGRIM, OF DE

WEEZEN VAN HET GEHUUCHT OLIVAL.

Groot en beroemd Tooneelspel, in drie Bebjiven, naar het Fransch van *Guilbert Pixericourt*, door den Vriendenkring onder de zinspreuk: *Arbeid in Rust*.

Na hetzelve:

DE DRIE MINNAARS IN ANGST, OF DE UITERSTE WIL
DER OVERDEBENEN.

Blijspel, door *Stopendaal*.

§ † § Ingevolge autorisatie van Hun Edel Groot Achtbare, de
† † Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland,
§ van den 8. Maart 1826, No. 13, zal, door het Plaatselijk
Bestuur van *Driel*, in *Boemelrewaard*, onder nadere approbatie,
publiek worden aanbesteed:

De Belangrijke herbouwing van een Huis in de Gemeente
Driel, bestemd voor RAADHUIS, MEESTERS-
WONING en SCHOOL voor 280 Leerlingen,
met de LEVERANTIE van al de daartoe be-
noodigde MATERIALEN.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Woensdag den 29. Maart 1826,
des voormiddags ten elf ure, in het Raadhuis te *Driel*; zullende de
teekening en het bestek, acht dagen te voren, ter plaatselijke Secre-
tarie van *Driel*, ter visie liggen, alwaar mede nadere informatie te
bekomen zijn.

Driel, den 17. Maart 1826.

De Burgemeester van *Driel*,
D. KRYGER.

§ § § Men is voornemens, op Donderdag den 13. April 1826,
§ § des voormiddags ten elf ure, te *Nunspeet*, ten huize
§ van den Logementhouder *V O S*, ten overstaan van
den Notaris *Mr. C. L. VITRINGA*, te doen inzetten, en
op den 27. April daaraanvolgenden, aan de meestbiedenden te verkoopen:
Zeven stukken WEI DELAND, bij elkander gelegen in
de Buurschap *Hooge-Bijssel*, Gemeente *Doornspijk*, in de nabijheid
van het Kerkdorp *Nunspeet*, groot negen en twintig bunders, toebe-
hoorende aan den Heer *A. D'HEBECOURT*, te *Paris*,
en waaromtrent nadere informatie is te bekomen, te *Zwolle*, bij den
Heer *A. SANDBERG*; te *Harderwijk*, bij den Heer No-
taris *VITRINGA*; en te *Amsterdam*, bij de Heeren *S.*
en *D. SAPORTAS*.

§ § § Ter kennis der daarin belangstellende, zij, mits deze,
§ § gebragt, dat de eerste lezing der memorie van lasten,
§ om te komen tot den verkoop bij arrest op vast goed,
ten laste van *HARMEN BRANDERHORS*,
te *Hengelo*, in de *Arnhemse Courant*, d. 6. 9 der loopende maand,
geannonceerd, niet op den twintigsten April eerstkomenden, gelijk
znlks abusivelyk in gemeld blad is opgegeven geworden, maar op Dings-
dag, den achttienden dierzelfde maand April, ten bepaalden plaatse
en ure zal geschieden.

Zutphen, den 21. Maart 1826.

In Fidem,
J. VAN LAMSWEERDE,
Procureur.

§ § UIT DE HAND TE KOOP: Een zeer gemakkelijk
en ligt WAGENTJE, voor een en twee Paarden.
Te bevragen bij *HEINDEER STEINVOORT*,
te *Dieren*.

† † † Men is voornemens, op Woensdag den 5. April 1826,
§ § des namiddags ten 3 ure, bij *A. VAN NEERBOS*,
† te *Hien*, publiek te verpachten: 108 Morgen *WEI-
LAND*, de *Rietkamersche Waarden* genaamd, en zulks bij kleine
of liever groote Percelen, naar het belang der Gegadigden.

† † † De Heer *SAMUEL GOTTLIB ROSE*,
§ § gepensioneerd Kapitein, Ridder van de orde van den
§ *Nederlandschen Leeuw*, laatst getrouwd hebbende te
Nijmegen, welkers woonplaats en actueel verblijf thans onbekend is,
wordt bij deze, tot voorkoming van gevaarlijke gevolgen, uitgenodigd,
zich ten spoedigste, en wel uiterlijk binnen veertien dagen, te rekenen
van heden, aan te melden of zijne woonplaats of verblijf op te geven,
aan de Boekhandelaars en Courantiers *E. B. J. O. L. VAN DER
te 's Hertogenbosch*, onder Letter P. Wordende een ieder daartoe
ven uitgenodigd, op eene premie van twintig Duitelen, indien men
het verblijf van gemelden *R O S E* zal kunnen aanwijzen.
's *Hertogenbosch*, den 18. Maart 1826.

ROTTERDAM- EN LONDON-
STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

De DIRECTIE der ROTTERDAM- en LONDON-
STOOMBOOT-MAATSCHAPPY informeert het
Publiek, en de Reizigers in het bijzonder, dat de
Stoomboot, de *KONING DER NEDERLANDEN*,
Kapitein *JOHN SLATER*, op Woensdag
den 16. Maart aanstaande, geregeld de vaart tusschen *Rotterdam* en
Londen hervatten zal, en dat die Woensdags van *Rotterdam* en des
Zaturdags van *Londen*, des morgens te 8: uren, zal vertrekken; — zal-
lende de dienst, gedurende de maand Maart, door deze Stoom-Paketslechts
alleen worden verrigt.

Rotterdam, den 14. Februarij 1826.

J. VAN OMMEREN Jz.
Agent.

